

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

20. Differentia temporis & æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

Februarii 27.

159

hora æternitatis , à te facta fuisse cupies.
Sic tibi & vitæ , & mortis & æternitatis
hora erit beatissima .

CONSIDERATIO XX.

Differentia temporis & æternitatis.

Tempus breve est. 1. Corinth. c. 7. 29. *Æ-*
ternitas , longiturnitas vita. Ba-
ruch. c. 3. 14.

27. Februarii.

I. **Q**uemadmodum in cognitionem simplicium, ut docet D. Thomas, venimus per composita : dicimus enim simplex est, expers compositionis : ita quoque nos in cognitionem æternitatis oportet venire, per tempus ; illud conserendo cum æternitate, breve cum longo, successivum cum permanente ; finitum cum infinito, ut differentia utriusque melius cognoscatur. Primum igitur temporis brevitas proponitur à S. Jacobo Apostolo dum ait : *Quæ est vita vestra ? Vapor est admodum parens & deinceps exterminabitur. Vapor est*, quot modis is difflari potest ; una gutta è capite decidens , unus catar-

160 *Domus eternitatis. Consideratio*
catarrhus a poplecticus, unus animalculi
venenati morsus, unus auræ pestiferæ af-
flatus, satis est. Vapor, solis virtute ele-
vatus, jucundum quandoque dat specta-
culum: sed quamdiu durat? Ad modicum.
Subito enim cadit, & in nihilum resolvi-
tur. Sic homo & vita hominis hodie ab
omnibus conspicitur, cras exterminatur.
Elevati sunt ad modicum, & non subsistent.
Job.c.24.35.

II. Deinde temporis brevitas; patet ex
Apostolo 1. Corinth.c.7.29. *Tempus bre-*
ve est. Quam verò breve sit, docuit Vates
*Regius, dum dixit: *Homo vanitati simi-**
lis factus est: dies ejus sicut umbra præ-
tereunt. Psal. 143. De eadem temporis
brevitate Job ait: Qui quasi flos egreditur
& conteritur & fugit velut umbra. c.14.2.
Veluti umbra in momento fugit & eva-
nescit; ita homo, & vita ac tempus ejus:
quid brevius? Æternitas verò longa est,
infinitos enim sæculorū millions com-
plectitur, & fine caret. Æternitas, longi-
turnitas vitæ. l. c.

III. *Tempus breve est. l. c. visitat enim*
nos tantum labendo & transeundo, &
sub-

subsecivis particulis, stillulisque effluendo; absque eo, quod vel momento sistat: sed instar fluminis nunquam non labentis, instar nuntii citissime currentis properet. Aeternitas vero est longa, quia est infinita nullis annorum, ævorumque curriculis emetienda. Aeternitati comparata brevis est omnium temporum longitudo: in conspectu enim tuo, mille anni, quasi dies una, reputantur. S. Hieron., ep. 139.

Colloquium.

QUARE, anima mea, frequenter cogita, quam breve sit vita tua et tempus, & quam longa sit aeternitas: haec enim cogitatio ad curam temporis pretiosa, & fervorem te incitabit. Saepet te interroga: *Nunquid paucitas dierum meorum finietur brevi?* Job. c. 10.20. & responde, ita, ita, brevi finis erit; jam navicula tua plenis velis ad portum progreditur. Vita enim nostra, est naviganti similis; is namque qui navigat, stat, sedet, jacet, vadit; quia impulsu navis dicitur; ita ergo & nos sumus, qui sive vigilantes, sive dormien-

162 Domus aeternitatis. Consideratio
mientes; sive tacentes, sive loquentes; sive
ambulantes; sive volentes, sive nolentes;
per momenta temporum, quotidie ad finem
tendimus. S. Gregor. L. 6. epist. 25. & ce-
leriter portum subimus.

28. Februarii.

I. **T**empus est successivum & semper
fluens: Fluit tempus & avidissimos
sui deserit: nee quod futurum est, meum est;
nee quod fuit; in proximo fugientis temporis
pendeo. Seneca L. 7. nat. qq. c. 32. Fluit
ergo perpetuo, & punctum temporis,
puncto succedit: annus annum, mensis
mensim, dies diem pellit; & hora, horam
extrudit: Dies diei erat at verbum, quod
cedere & sibi locum dare debeat, & nox
nocti indicat scientiam. Psal. 18. 2. Decla-
ratque perpetuam illam ac constantem
dierum ac noctium sibi succendentium al-
ternationem, à Deo orbis moderatore
provenire. Æternitas vero est permanens
& immobilis, stat inconclusa, instar co-
lumnæ Herculis; instar turris aut phari
immobilis, in medio maris; ad quam,
undæ allisæ præterfluunt.

II.

II. Tempus est *successivum*, quia partes habet separatas, simul stare non valentes; sed sese successivè pellentes; aliæ enim sunt præteritæ, aliæ futuræ, & nihil præsens est in tempore, nisi unicum momentum indivisibile, quod mox transit & evanescit. Æternitas Dei est *permanens*; nam in ea omnia sunt simul, & semper in eodem statu consistunt: caret partibus, nihil habet præteriti, nihil futuri, omnia illi sunt præsentia; ipsaque est tota simul & indivisibilis.

III. Tempus est *successivum*, ideoque vocatur *nunc volans*: quia instar navis, avis, sagittæ, imò instar fulminis celerimè avolat: atque ubi avolavit, est irrevocabile; sisti, teneri, aut recipi nequit; unde adagium: *Fronte capillata, post est occasio calva*. Et S. Augustinus serm. 6. ex 40. tempora nostra, *hujus faculi volaticos transitus nuncupat*. S. Petrus Damiani opusc. 13. c. 17. ea vocat *volubilis sphæra necessitatem, quiescere nescientem, siderum transitum & elabentis temporis excursum*: qui nihil est aliud nisi cursus ad mortem; in quo nemo stare, nemo tardius

164 *Domus æternitatis. Consideratio*
diùs ire permittitur; sed omnes pari mo-
tu urgentur atque impelluntur. *Æterni-*
tas verò est quasi *nunc stans*; ac perma-
nens: stat enim velut rupes, aut marpesia
cautes. *Mente concipe horologium*
quoddam urbicum, in quo index stet im-
motus, horarum notæ circunagantur.
sic *æternitas* stat, sibique constat; dum
horæ nostræ, ac tempora, cunctaque illis
contenta circumaguntur, accedunt, rece-
dunt; veniunt, abeunt ac disparent.

Colloquium.

Considera crebrò, anima mea, hoc
successivum, & hoc permanens; hoc
nunc volans, & *nunc stans* ac perpetuò
permanens: & videbis sole clariùs, quām
parviducenda sint omnia terrena, quā
transeunt, quām verò magni æterna, quā
immobilia perstant. *Quid enim potest*
grande esse, quod finem habet? S. Hieron.
in Psal. 89. *Quia hoc ipso quòd finem ha-*
bet, quod transiit, ac desiit; perinde se
habet, ac si nunquam fuisset: fruere,
quacunque voluptate, honore, gloriâ; &
pòst priveris; quid ex iis restat, nisi tristis
memo-

memoria amissorum , quæ ed est acerbior, quò bona illa extitère dulciora: quò enim suavior possessio , ed amarior est amissio. Et vel ex hoc capite, disce ea contemnere.

29. Februarii in anno bissextili.

I. **T**empus denique finitum est, & in eo omnia finiuntur ac terminantur: unde dicitur. Generatio advenit, generatio præterit, nihil permanens sub sole , suis spatiis transeunt universa. Eccles. c. 3. 1. Omnis caro fœnum, & omnis gloria ejus a quasiflos agri, exsiccatum est fœnum, & cecidit flos , quia spiritus Dei sufflavit in eo. Isaiæ c. 40. 6. Sicut enim fœnum in terra, vel folium in arbore nascitur, crescit, virescit, exsiccatur & dejicitur: ita carnis nostræ natura , nascitur, ex progenie parentum , crescit in infantia atque pueritia, florescit in adolescentia, maturescit in juventute, arescit in senectute, & dejicitur in morte. Atque ita cum tempore, finiuntur omnia , arescunt omnia , decidunt omnia. Æternitas verò omnia in suo statu illæsa conservat.

II.

II. Tempus finitum, omnia finiens, omnia destruens. Audi Siracidem: *Omnis caro sicut fœnum vetera scit, & sicut folium fructificans in arbore viridi, alia generantur, & alia dejiciuntur. Sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur, & alia nascitur, omne opus corruptibile in fine deficiet, & qui illud operatur, ibit cum illo.* Eccli. c. 14. 18. Et quidem celeriter. Iniquorum potentia, ait S. Gregorius: *fœni floribus comparatur, quia nimirum carnalis gloria, dum nitet cadit, dum apud se extollitur, repentino interrupta fine terminatur.* L. 16. Mor. c. 5. Æternitas verò, finem nescit, terminis non clauditur, sed in saecula saeculorum, sine fine protenditur.

III. Tempus finitum, tempus edax rerum, omnia devorat & absunt, scilicet, Imperia, Regna, Provincias, Magistratus, Urbes, arces, mœnia, palatia, templa, Reges, Principes, Præsules, Comites, Nobiles & ignobiles. Et ô quām citò, ista absuntur omnia? Pergit S. Gregorius l. c. & omnia mundana stipulæ, fumo, nebulæ comparat. *Sic, ait, aurarum flatu in alcum stipula rapitur, sed casu concito*

ad

adima revocatur. Sic ad nubila fumus
attollitur; sed repente in nihilum tumescere-
lum dissipatur. Sic ab infimis nebula ascen-
dendo se erigit, sed exortus hanc solis ra-
carius, ac si non fuerit, abstergit. Sic in her-
barum superficie nocturni roris humor
ciet, aspergitur, sed diurni luminis subito calo-
reficatur. Sic spumosa aquarum bullæ, in-
choantibus pluviis excitata, ab intimis
certatim prodeunt, sed eò celerius diruptæ
depereunt, quò inflatae citius extenduntur;
cùmque excrescant, ut appareant, crescen-
do per agunt, ne subsistant. Sic omnis pom-
pa & mundi gaudia absuntur. Æterna
verò in primævo statu, absque corru-
ptione conservantur. Deus, Angeli, Sani-
ti, cœli & cœlestia omnia. *Regnum tuum
regnum omnium saeculorum.* Psal. 144. 13.

Suspiria.

O Quàm breve est tempus & omne
quod transit cum tempore! O quàm
longum est, quod æternum est, & durat
cum æternitate! O tempus! quod non
es aliud, nisi successiva duratio rerum
caducarum, finem exigentium, utinam

H

sancte

168 *Domus aeternitatis.* Consideratio
sancte te semper impenderem, & fluxa
omnia aspernarer! O aeternitas! quæ es
duratio constans & invariabilis rerum
nunquam finiendarum, utinam sic tran-
sirem per illa caduca brevi dimittenda,
ut non amitterem ista stabilia, nunquam
terminanda! sed quomodo fiet istud?
Cogita, rmina, considera crebro, hinc
æterna, inde momentanea: *Qui enim Dei*
aeternitate perspecta, breve, & penè ad pun-
eti instar, humanæ vitæ spatum cogitare-
rit; ante oculos suos semper habebit interi-
tum, & erit humiliis atque dejectus, omni-
umque rerum contemptor. S. Hieron. in
epist. ad Ephes.

CONSIDERATIO XXI.

Natura aeternitatis.

Ab aeterno usque in aeternum. I, Para.
lip. c. 16, 36.

I. Martii.

I. **E**xpliavimus hactenus aeternita-
tem, per symbola, similia, hiero-
glyphica, per annos, dies & tempora. Ve-
rum quis tandem ipsam aeternitatis na-
turam